

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrîl de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
trăncitate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un sir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefranconți nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Haita.

Li-am dat la mir. Înțeleg că
turbă de necaz.

Cum să nu? Sacul plin de gră-
unțe era pe mâinile lor. Și — har
Domnului — apetitul le era groaznic
de sănătos. Dar' să nu se estîmpere,
ci în trei foi să tot injure, asta e o
ludrazneală fără seamăn.

Vorba de ce-i? Să ascunzi ade-
vărul.

Cu minciuna te îmbracă frumos,
eară sub patrafir deschideți palma
lăță și încăpătoare, că buzunarele re-
verenzii nu destăinuiau taina adevē-
ralui curat.

Sunt l'rgi, se știe.

Ne-ați mâncat poporul, haită pă-
gână, ce ne-ați venit pe cap! Unde
mai este „barba popilor“, ca în Li-
pova cea „drăgostoasă“? Hai, spune-
ți-mi, și fac amendă cu cinstea mea,
care protopop are asigurările Voicu-
lui nostru? Care a mai căpătat de pe
la mănăstiri împrumuturi așa de in-
demână, ca Puticiul Timișorilor? Gior-
gea copilandrul, o venitură proastă,
ajunge protopop peste catunele, unde
Românii își părăsesc biserica și nea-
mul. Că am fost în Buteni în casa lui
Sida Todor, mergeți de-l întrebați, și
cu durerea sufletului românesc l'am
certat, că-și lasă biserica și nea-
mul.

„Nu lasăm nimic — mi-a zis —
ci numai faptele cele rele lasăm. Că
în biserica noastră de până acum
am văzut minciuna și faradelegea și
pofta diavolească după argint, eară
Domnul nu a zis așa. Voim să urmă-
m Domnului. Asta-i cu noi și popii nu
știu, că nu înțeleg“. Așa mi-a vorbit
Todor pocăitul.

Protopopul Gurban, vestitul lău-
dător al vlădicului vostru, vezi ce a
pus în gura mortului nazăricuș: „Te
laped și pe tine cruce! Când m'am
botezat, slujitorul bisericii cruce a
făcut peste mine. Maica mea — până-
ce eram prunc mic — așigdera a
făcut cruce asupra mea. Tot maica
mea mai târziu mi-a împreunat dege-
tele și m'a învățat, cum să-mi fac
eu crucea. Și-mi faceam cruce în fie-
care zi de mai multe ori, când se
cuvenea, când mâncam, când mă cul-
cam ori mă sculam, când mă visam
reu noaptea, când tuna și fulgera,
când mi-se ivia vre-o nălucă și nălucă
perla dinaintea mea. Am primit cru-
cea în casă, am lăsat să se pună pe
părete la loc de frunte în casa mea...
Acum, acum, la bătrânețe, te laped
pe tine cruce! Te laped și pe tine,
popor! Cu care până acum împreună
am trăit, împreună am călătorit. Adu-
nările tale nu-s pentru mine, — tare
miroasă a tămăie. Crucea voastră
străluce prea tare, imi ia vederea
dela ochi. Pe tine popor cu biserica
ta și crucea ta, cu slujitorii bisericii
tale, — ve laped, ve laped!“

Da, bine zici, Gurbane. Așa vor-
bește pocăitul. Tu însă ai fost pro-
topopul lor. Tu ai grijit de sufletele

lor. Ai grijit? Ei vezi. Ochii tăi erau
țintiți la Arad, tu lauzi pe aceia, cari
au făcut marfă din cuminecătura și
tarabă din pristolul sfântului altar.
Și când voinicii tăi Români au lăpē-
dat crucea, ai lăpēdat și tu scaunul
tău protopopesc și la porunca Zer-
neșteanului l-ai dat copilandrului prost.
Așa apoi a venit bietul Român să
zică în durerile sufletului său: „Na-
intea mea nimic de al vostru nu este
sfânt, nu biserica, nu cruce, nu post,
nu cuminecătura voastră, nu masle,
nu sărbători. Nimic, nimic nu este
sfânt, numai eu sunt sfânt, eu sunt
sfânt, — că-s pocăit!“

Și voi, haită, tot nu ve mai
pocăiți? Păstori puneți pruncii nea-
murilor voastre pe turma rătăcită?
Dar' ce ve gândiți voi la turmă,
că gădurile voastre au fost vecinic
la busunar.

Acum vezi bine, ve doare. Că
s'a început curățirea casei lui Dum-
nezeu. Stomachul vi-a crescut, dar'
sacii s'au legat. Sberați de foame.
Sberetele Voastre însă nu ne umplu
de frică pe noi. Că biserica pă-
rinților noștri nu este iesle pentru
advocații și notarășii scăpătați. Voim
să readucem cinstea și omnia la
altarele strămoșești. Le readucem
cu toate durerile Voastre.

O, ce tovărășie minunată v'ați
adunat! „Controla“ adăpată cu banii
vânzării de sânge, „Egyetértés“, cloaca
apărătorului tuturor șachterilor, cana-
lul pandurului de la Năsăud „Magyar
Szó“, și tu „Tribuna“ lui Coroianu și
tu „barbă lungă minte scurtă“ de la
Brașov, ian' priviți pe iubitul vostru
Măglaș și magnatul, care și-a vândut
trupul pentru milioane și sufletul
pentru boieria ungurească. Dar' fi-
va un Român așa de năuc, ca să
creadă, că stăpânirea dă boierie pentru
fapte românești? O, ce tovărășie mi-
nunată v'ați adunat!

Cu toate păcatele Voastre, ce
vă mai faceți de ris? Vē năpustiți
asupra cinstei și a curățeniei mora-
vurilor. Vē doare și vē întuneacă
mintea, că pe tronul episcopesc șede
tare și neclintit lumina și dreptatea.
Muscați de reverența popii fără pri-
hană, care treizeci de ani a luptat
alături cu nefericitul său popor și a
fost huiduit de toți păcătoșii pentru
tăria românească. Acum s'au întărit
ceata celor buni și cu lacrimi de
bucurie sub gene i-au dat o mică
parte din răsplată, pentru care cu
sudoarea feței sale și cu sbuciumările
sufletului său și-a câștigat neperitoare
titluri de drept. Ei, domnule magnat,
ian lasă-ne în pace. Ori voești să-ți
incoronezi opera vieții zguduind teme-
lia cetății noastre bisericășii?

Vē arde domnilor, adevărul? Vē
temeți ieslele?

În lături, haită!

Cehii nu cedează. Sâmbăta trecută
după o lungă ședință, dar' fără de nici un
rezultat, — Reichsrathul austriac a fost
închis din nou și amănat până la 8 Iunie,
a. c. Motival acestui procedeu ar fi, ca
Delegațiunile intrunite să poată, în acest

timp, lucra în tihnă. Mai mare motiv va
fi fost însă obstrucția străjnică a Cehilor,
cari opresc loculul ori-ce lucrare parla-
mentară. — Privitor la acest din urmă
moment al vieții parlamentare austriace,
„Neue Freie Presse“ spune, că ziua
de 3 Iunie va fi numai, pentru
ca din nou intruniți, deputații să asculte
rescriptul prealalt pentru dizolvarea Re-
ichsrathului și că acest rescript prim-
ministrul Körber îl are deja în busunar.

A doua zi, Duminecă, înainte de
plecarea la Budapesta a delegaților austriaci,
clubul Polonilor a ținut o ședință, în care
Jaworski a făcut raport despre „resultatul“
negocierilor sale în Viena și Budapesta cu
Cehii-tineri, pentru a desarma obstrucția
acestora. Resultatul acesta l'a prezentat
prin declarațiuni foarte pesimiste: În ultima
ședință a clubului polon — a zis Jaworski,
— „i-a exprimat speranța, că va pute doar'
pe cale pacifică să apăsese contrastele;
acum însă abize de acestă speranță. Cu
toate acestea — a zis el — actuala vacanță
parlamentară o va întrebuița, pentru a
repeti negocierile începute cu Cehii-tineri.

Părinții patriei — gheșeftari. Din in-
cidentul că zilnic se denunță comisia de in-
compatibilitate nouă casuri de călcări de lege
din partea părinților patriei. „Budapesti Hir-
lap“ (dela 21 c.) scrie un primarticol plin de
batjocură la adresa Dietei maghiare.

Eată ce spune:

„Eată-l, înaintea noastră, îl putem pi-
păi cu mâinile acest teren al — oaselor de
ros. Un os e mic, altul e mai mare, al trei-
lea și mai mare, vorba e că toate sunt oase
de ros. Unele se presintă ca vicinale (câi fe-
rate) mai modeste, altele câi ferate interna-
ționale bogate, apoi felinare pentru fabricii
și gheșefturi uriașe cu electricitatea. Invățați
noștri deputați mai fabrică piele, asfalt, hâr-
tie, corăbii, arme, tot felul de articole che-
mice, gunoiiu artizanal și alte asemenea
lucruri. Într'adevăr, trebuie să ne mirăm de
prostia celor cari se mai vaită că industria
nu este spriginită în Ungaria și că în Dieta
nu sunt decât proprietari și advocați. Dar'
nu mai e pe lume parlament în care — ca
în cel ungar — să fie atâtea talente indu-
striale.

Nici nu este la noi carieră ca depu-
tația. Pentru-că într'adevăr, la noi deputația
a ajuns meserie lucrativă, carieră, banșoară
ca arhivar la oficiul de dare ori butariu.
Numai că nu e atâtea de lucru și se plă-
tește mai bine. Firma este: patria, ear' cu-
vântul de ordin: cine poate, să pună mâna
pe ce ajunge!

Nu o să trecă mult și o să ne pome-
nim și cu oro pământ! Doar' nu zădărnice
Ungaria s'a pornit pe calea civilizațiunii fran-
ceze.

Deputația bosniacă.

Se pare că nici în Bosnia și Her-
țegovina lucrurile nu stau tocmai așa
splendid după cum se laudă — Kállay.
Pentru-că dacă n'ar fi una și alta de
acoperit, nu înțelegem de ce n'a fost
lăsată înaintea M. Sale delegația sosită
din Mostar (Bosnia) să se plângă de
unele și altele. Trei zile d'a rëndul au
fost purtați cu vorba cei 30 delegați, ear
Luni au primit răspuns că nu vor putea
să fie primiți, deoarece conform regulei
de curte, la audiență se primesc numai
delegați cari se roagă, ear nu cari se
plâng.

Ciudad pretext.

Mai ciudat este însă, că se găsesc
ziare maghiare cari iau apărarea delega-
țiunii bosniace și critică aspru pe cei
de la Curte. Acusă îndeosebi pe Kállay
și Golochovsky, că ei ar fi intervenit să
nu fie primită delegația. Mai mult încă:
deși discuția în delegațiunii asupra bu-
getului resortului lor era să fie numai
Marți, cei doi ministri au rugat pe
delegații maghiari să se adune Sâmbăta,
când s'a și trecut repede peste afacerile
Bosniet și Erțegovinei.

Sâmbăta nu se știa anume, dacă
bosniacii vor fi ori nu primiți în au-
diență și s'a căutat să se treacă deci
peste afacerile bosniace cât mai repede,
ca astfel în urma eventualei primiri să
nu se încingă discuție prea mare.

Ei vor fi și înd de ce se feresc de
discuție. Ceea ce este de constatat, e 1)
protecția ce presa maghiară acordă bos-
niacilor, dar pe care Românilor nu li-a
acordat-o când cu ducerea Memorandu-
lui la Viena, și Români și atunci
s'au dus nu atât să se plângă, cât să
ceară! Să ceară dreptate.

Să se mai fi îndreptat de atunci
presa maghiară în cea-ce privește sim-
ful constituțional?

Și a doua este de constatat, că
Bosniacii nu sunt nici ei mulțumiți de
guvernarea ce li-se administrează, așa că
azi mâne pe lângă chestia fiumană,
croată și dalmatină, vom mai pute
înregistra că există în sudul monarhiei
și chestia bosniacă.

Toate acestea mai ales grație mi-
nistrilor cari se pun ca un zid între
monarch și popor.

CE VOR BOSNIACII?!

Deputația sosită din Bosnia la Buda-
pesta pentru a fi primită în audiență, dar'
care după două săptămâni de alergare se în-
toarce acasă fără nici un rezultat, — este
compusă din 30 notabili turci.

Ziarele maghiare scriu că Turcii erau
să ceară M. Sale Monarhului următoarele:

- 1) Bosnia și Herțegovina să ia parte
la viața legislativă a Ungariei;
- 2) În p'vința dărilor să li-se acorde
aceiași regim autonom ca Croației;
- 3) Bosnia și Herțegovina să fie incor-
porate Ungariei;
- 4) să înceteze deci regimul (actual)
provisoriu.

Eată deci cum se explică simpatia cu
care presa maghiară întimpină pe Turci.

Între atâția Turci din Dieta ungurea-
scă de ce să nu se potrivească adecă și căți-va
Turci sc-dea? Am avea un parlament nu se
poate mai interesant.

Presa maghiară se și arată foarte în-
grijată că nefiind lăsați Turcii la regele un-
gar, ei se vor adresa cu plângeri Sultanului
ori Tarului.

Când cereau însă intrare la monarch
Românii, cine făcea vuet mai groaznic decât
presa maghiară?

DIN ROMANIA

Pelerinajul dela Florica.

Duminecă a avut loc la Florica a noua aniversare a morții lui Ion Brătianu. Partidul liberal, al cărui șef a fost, a ținut, ca și anul acesta să se ducă la mormântul lui, să depună flori și lacrimi. A ținut partidul liberal ca aniversarea a noua a morții ilustrului defunct să fie mai impunătoare, mai pioasă, căci de data aceasta pe lângă serviciul divin pentru aniversare, se oficia și punerea pietrei fundamentale a capelei, în cripta căreia se vor așeza de vece rămășițele lui.

Încă dela orele 7 fără un sfert, dimineața încep să sosească în gara de Nord d-nii: Dinu Brătianu, N. Săveanu, G. Pallade, M. Ferechidi, Tr. Djuvara general Budișteanu, C. Stoicescu, V. G. Morțum, colonel Budișteanu, Dr. Duma, Diamandi, Procopie Dimitrescu, C. F. Robescu, Dr. Petrii-Galați, Dr. Răutzoiu, Dr. Raul Dona, D. Arțareanu, Ghimpa, G. B. Epurescu, general Falcoianu, Popovici Costi, Giani etc.

Din gara de Nord au plecat peste 300 de inși la Florica, la orele 7 și 35 min a. m.

La ora 10 și 10 minute trenul a sosit în gara Florica.

Pe peron se aflau d-nii Dimitrie Sturdza, P. S. Aurelian, Ionel Brătianu, Carada și alții, cât și delegații din fiecare județ. La ora 1 d. a. s'a început oficierea serviciului religios la mormântul marelui bărbat de stat, de către P. S. S. Episcopul Partenie al Dunării de jos.

După sfârșirea serviciului divin au vorbit d-nii Stier, fost ajutor de primar al Iașului și P. S. Aurelian, cari au arătat în puține cuvinte marile merite ale lui Ion Brătianu.

După aceea mulțimea s'a dus la locul unde s'a pus peatra fundamentală a capelei și unde se vor așeza rămășițele lui Ion Brătianu.

Aci d-nii Dimitrie Sturdza a ținut un discurs vorbind despre ilustrul bărbat de stat.

După terminarea discursului șeful partidului liberal, mulțimea s'a coborât jos.

Pe mormântul lui Ion Brătianu au fost depuse ca în toți anii, coroane ale tuturor delegațiilor județene din țară, a partidului liberal și aceea a M. S. Regelui cu următoarea inscripție: „Regele lui Ion Brătianu”, și depusă de d-ghiotant Gracovki.

Cu trenul de 5 și 20 seara pelerinii au plecat din Florica, sosind în Capitală la 9 seara.

Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor. Domnii membri ai secțiunii Ligei culturale din București sunt rugați a se întruni în adunare generală, pentru Duminecă, 14 Maiu curent v., la orele 2 p. m. în localul Ligei din strada Nouă nr. 3.

La ordinea zilei va fi:

Alegerea delegațiilor pentru congresul anual al Ligei ce va avea loc în ziua de 28 Maiu v. a. c.

Alegerea se va face dela orele 2-5 p. m.

Din Delegațiunii.

Lămuriri în politica externă.

Interpelat în mai multe chestii de politică externă a monarhiei din pretea unor membri ai Delegațiunii ungare în ședința de Sâmbătă a acesteia, ministrul de externe, contele Goluchowski a răspuns imediat în aceeași ședință, expunând următoarele:

„În ce privește afacerea cu Albania, a declarat, că privitor la asta nu există nici un fel de pact între Italia și monarhia noastră. Schimbarea unilaterală a status quo ului în ori-și-care punct al Peninsulei Balcanice nu se poate face fără învoirea tuturor puterilor interesate.

„Despre evenimentele din Bulgaria s'au lansat știri foarte exagerate. Fapt e, că guvernul bulgar în repetite rânduri s'a adresat guvernului rusesc pentru o persoană probată financiară, care să studieze relațiile financiare și economice ale țării și despre acestea să facă raport guvernului bulgar. Cu Bulgaria guvernul rusesc nu plănuiește operațiuni financiare; ear scopul misiunii la Petersburg a ministrului de războiu bulgar Papricov a fost, să studieze instituțiile militare de-acolo.

„Exagerate sunt și vestile despre tulburările în Albania; din impregiurarea, că un om în stare de beție a amenințat pe consulul nostru la Üscüb, — n'avem să concludem la stări de lucruri îngrijitoare.

„În afacerea urcării vămii, guvernul turcesc a procedat la început în căva unilateral și la 15 Maiu a voit să introducă o vamă financiară de 11%; dar în contra acesteia unanim au protestat toate puterile; astfel Poarta a renunțat la planul său și ea n'auște acum a se înțelege cu puterile. Noi ne vom apăra interesele noastre.

„Emigrările în America le petrecem cu atențiune; avem rapoarte oficiale în regulă, cari cu fiecare privilegiu le comunicăm și celor doi ministri de interne, și din cea

ste rapoarte se poate avea ori-ce orientare necesară.

„În ce privește competențele de navigațiune la Porțile-de-fer, au protestat împotriva lor guvernele rusesc, român și bulgar. Noi am examinat aceste proteste, și punctul nostru de vedere ni-l'am precizat în acea direcție, că la drepturile noastre cuprinse în tratatul de la Berlin — nu putem să renunțăm. De atunci alt protest nu s'a făcut și azi competențele de trecere pe acolo le plătește fiecare vapor.

„Cât pentru deciziunile conferenței de la Haga, s'au luat toate măsurile, ca acestea să fie puse în practică; în timpul cel mai apropiat se vor institui arbitrii internaționale alese în acela conferență.

„Încheierea pactului consular bulgar emanează din contractul comercial, și dispozițiunile pentru asta se vor face împreună cu celelalte puteri.

„Postul unui nou șef de secție, sistemizat în ministerul de externe, a devenit necesar curat numai din cauze administrative, deoarece-agendele s'au sporit foarte mult. Cât pentru instituirea consulatului în Canada, despre asta se va relata în Delegațiunea anului viitor.”

Răspunsul ministrului de externe a mulțumit pe delegații, cari l-au votat apoi și bugetul în general și în special, fără nici o modificare.

Bugetul marinei.

Luni, în 21 l. c., subcomisiunea Delegațiunii ungare pentru afacerile marinei a ținut ședință sub presidența marc-grafului Pallavicini Ede.

De față erau: din partea guvernului comun: baronul Krieghammer, ministru de războiu, baronul Spaun, admiral, apoi șeful de secție al acestuia și referenții speciali; ear din partea guvernului unguresc: Széll Kálmán, prim-ministru și contele Széchenyi Gyula, ministru a latere.

S'a desbătut bugetul marinei în mijlocul unei vii și aprinse discuții. Referada bugetului a făcut-o contele Teleki Sándor, după care au vorbit, atât la desbaterile în general, cât și în special, delegații contele Thorozy și Rosenberg în contra bugetului (43.490.820 coroane cu 4.024.323 cor. mai mult decât în anul precedent). Amândoi au făcut aspră critică bugetului. După-ce au arătat, că armata marină nu face nici serviciu intereselor comerciale ungare, nici nu se poate desvolta la rangul de primă putere armată maritimă, dinșii nu găsesec motivată cererea pentru noue cheltuieli pe

seama aceleia. S'au jăluit apoi, că la previsaile trebuitoare armatei industria maghiară e puțin considerată; ear delegatul Latiovics a cerat lămuriri în chestia, de ce tinerii maghiari nu se bucură de aceleași favoruri ca Austriacii nici la academia de marinari din Fiume, nici ca oficerii la înaintarea în diferitele graduri.

Li-a răspuns admiralul baron Spaun, motivând necesitatea nouelor cheltuieli, înmurmurind situația și promițând tot ce se poate și pentru Ungaria.

Bugetul a fost votat întocmai cum s'a presintat Delegațiunii.

Războiul buro-englez.

În ședința de ieri a Camerei comunelor din Londra primul lord al tesaurului, Balfour a citit raportul eficient despre eliberarea Mafekingului.

„Times“ are știri, că regina Victoria n'a primit telegramă prin care Krüger să-i ceară pace.

Delegațiunea bură ajunsă la Washington a fost primită atât de ministrul de externe Hay, cât și de presidentul Mac Kinley. După audiența la president, ministrul de externe a anunțat Burilor, că conform §-lui 3 și 5 al stipulațiunilor congresului de pace de la Haga, între actualele impregiurări, n'ar fi de recomandat ca guvernul Statelor-Unite ori presidentul să mai intervină între cei doi beligeranți.

Presidentul Mac Kinley a căutat adecă și până acum să oprească războiul, mergând în privința aceasta până la marginile posibile. Mergând mai departe, n'ar mai păstra atitudinea sa de neautralitate și ar provoca astfel precedente periculoase pentru ale căror urmări nici el, nici guvernul nu se simt în drept a lua răspunderea.

Asasinatul dela Sătmar.

Un proces criminal, cum rar se ivește și în fața judecătorilor, a început Marți, în 22 l. c. n., a se desbata la tribunalul rusesc din orașul Sătmar. Este vorba de asasinatul oribil, săvârșit la 18 Noemvre anul trecut de doi frați, domni mari și bogăți, în contra fratelui lor mai mic, prin un

POEZIA „TRIBUNII POPORULUI.”

Din țara Boerilor.

Inchipuiți-vă ce trebuie să fie țara Boerilor. ce iad de tristeță și de părăsire, în timp ce oamenii, tineri și bătrâni, au eșit toți să se lupte pentru libertatea s'ermanei lor țări!

Așa începe I. H. Rosny un frumos articol intitulat „Ținera Boeră” și în care își așterne neuitatele impresii ce le are din țara Boerilor.

Pentru mine, care am trăit în mijlocul acestor viteji oameni, gândul acesta e dureros, imai sfășie inima.

Imi aduc aminte mai ales de o fermă (proprietate) în spre Apusul Transvaalului, într'o vale înconjurată de coline stâncoase. Acolo locuia gazda mea, burgherul Pieter Kessels.

Mai era bătrânul Iacobus, aproape de o sută de ani; șease spre zece copii și fete mânau boii și mulgeau vacile. N'am văzut în viața mea oameni mai fericiți ca acești Kessels. Erau oameni serioși, cu ceva din marea natură în gesturile și în privirile lor. Parcă n'aveau altă distracție, de cât casa lor. Dar e drept, că n'aveau nevoie de distracții, iubiau adânc tot ce făceau, adorau

vitele lor, muncile lor, lungile lor curse peste munți și ascultau cu pasiune cetirile din Biblie, pe cari le făcea tatăl d-rei Kessels, bătrânul Biron Saint-Gilles.

În 1896 am ajuns și m'am oprit la Kesselsdorp, către sfârșitul lui Octomvrie, în toiu primăverei. Plouase toată săptămâna și iarba crescuse de minune, flori superbe împodobiau colinele și când se arăta soarele, parcă era o strălucitoare s'erbare s'lbatecă. Gazdele din Kesselsdorp, după câteva zile, mă tratau ca pe unul d'at lor.

Luam parte cu cei tineri la excursiuni prin munți, sau fumam pipa cu cei bătrâni, și ascultam cu plăcere cum cetia Biron Saint-Gilles acele povești ale patriarhilor nomazi, cari seamănă atât de mult cu istoria Boerilor.

Noemvre trecu. Căldura verii începea să se lase pe pașiști, dar timpul era tot delicios.

N'am suvenirii mai frumoase de cât acele serii frumoase, căldicele, curate, cu constelațiunile acele australe. Eram fericit ca și gazdele mele, când o turburare a început să se nască în ființa mea. Străvechea poveste a lui Iacob și a Rachelef: mă mișcase p'urul strălucitor, ochii limpezi, obrazul fin al miciei Flora, a treia s'ică a gazdei mele. Era o zeiță visătoare, care-ți fura inima pe nesimțite, încât într'o zi bagii de seamă surprins, că ești sclav. Când se perdea

în visări, încăleca pe cal ca o tinăra Saită și nimic nu era mai răpitor pentru ochii de cât s'o vezi galopind pe câmpie, pe când p'urul îi flutura aci pe crupa calului, aci se ridica în sus ca un nor aurit de crepusculul dimineții.

Nu mă gândiam decât la ea și chinul meu fu în eurénd împărțit și de ea. Dar pe când eu căutam să o ocolesc, ea căuta cu o nevinovată ardoare ori-ce ocaziune de a mă întâlni. Nimeni din Kesselsdorp nu vedea ceva rău în aceasta, bravii oameni nu puteau crede, că oaspetele lor îi va înșela. Și într'adevăr, ar fi trebuit să fie un scelerat, care să abuzeze de nobila lor încredere.

Dar turburarea mea creștea și odată bag de seamă, că iubiam serios pe Flora.

Mă coborisem de pe un munte, descălcasem să mă odihnesc și stam așa cam de vre-un sfert de oră ascultând murmurul torentului, care se strecura printre malurile lui de granit; când ridicai ochii, dau de Flora, stând înaintea mea și surizându-mi.

Era strălucitoare de frumusețe, într'un ușor costum de gază, cu gâtul gol, cu ochii ei de ametist, însuflețit de cursa ce făcuse stăpâna lor.

— N'ați fi un soldat bun l zise ea rîzând. Eu am venit în galop și n'ați auzit potcoavele calului meu.

— Ascultam p'riul. Vocea lui acoperie lesne ori-ce alte șgomote, mai ales cădu nu ești atent.

Eram foarte emoționat. Inima svécindu-mi, ridica vesta mea de pânză. Pentru a scăpa de turburare, propusei Florii să continuăm cursa noastră.

Ea consimți. Am luat-o câte-va minute de a lungul rîului.

Tinera copilă era nervoasă, vorbea încetă. După vre-o jumătate milă de mers, drumul se făcuse greu pentru cai.

— Să trecem p'riul, zise Flora.

E mai bun drumul de pe celalalt țăr. Apa curgea cu violență. Nu puteai să-i știi adâncimea: era turbure și plină de spume.

— Sunteți sigură, că e un vad de trecut?

Ea rîse, într'un mod batjocoritor farafaron și, fără să-mi răspundă, îndreptă calul în torent, și până când să mă hotărâse s'o urmez, ea și făcuse câți-va metri înaintea mea.

Dar când eram să intru și eu în apă, calul ei a călcat fals și l'a luat curentul. Am scos un strigăt și m'am aruncat ca fulgerul în apă, înotând spre Flora. O putere teribilă mă însuflețise.

Am ajuns-o, am dus-o câți-va metri și am pus piciorul pe uscat. Am ținut-o strâns la pieptul meu vre o două minute. Ea mă

un plătit anume; iar pricina faptului a fost: lcomia fără saț de a ajunge stăpâni și peste partea de avere a fratelui asasinat.

In fața judecătoriei și a curții cu jurii erau toți trei criminalii: Frații Papp Béla, mare proprietar, sublocotenent de huzar în rezervă și ginerele vicișpanului, în vârstă de 28 ani; Papp Zoltán, ofițier de asigurare, în vârstă de 30 ani, acuzați amândoi 1.) pentru crima încercării de omor prin otrăvire, și 2.) pentru crima de asasinat săvârșită în contra fratelui mai mic Papp Elemér, student în clasa VIII. gimnasiașă; iar al treilea acuzat Zsoldics Mihály, cio ban în serviciul celor de sus, în vârstă de 40 ani, pentru săvârșirea asasinatului, la îndemnul insistent al fraților criminali. Fiecare își are avocatul său apărător.

Sunt citați 16 martori, dintre care numai unul lipsește.

Fasionările.

Zsoldics, gr.-cath., însurat și tată a doi copii, nepedepsit încă, recunoaște a fi săvârșit însuși omorul, dar la stăruința și chiar amenințarea cu moarte din partea lui Papp Béla, care i-a dat și bani pentru un revolver în calibrul de 12 milimetri, și i-a făgăduit 100 fl. din care însă n'a văzut nici un creșter. Înălțându-l în câmp pe nenorocitul Elemér, care a dat mâna cu Zsoldics, mai întâi i-a dat o lovitură peste grumaz și după aceea i-a tras din revolver două gloanțe prin frunte, lăsându-l mort. După comiterea crimei s'a sinchit rău de tot și-l cuprinsese frica; Papp Béla însă îl liniștea cu vorba, că nu i-se va întâmpla nici un rău.

Papp Béla, a fost însă pedepsit în două rânduri pentru duel (un om trufaș și îngâmfat, ceea-ce și în fața juriilor ține s'o manifeste), recunoaște crima, pentru care e acuzat.

Întrebat de presidential, cum s'a putut decide la asemenea crimă, el răspunde:

— Nu în gândul meu s'a conceput ideea omorului; aceasta mi-a fost sugerată spre faptuire. Uriam mult pe fratele meu Elemér, fiindcă era un cartofor și bețiv. Însă n'am vrut să-lucid. Tatăl meu îl iubea foarte mult, și pentru asta s'a produs ceartă între noi; eu însă totdeauna am cedat. Dar fratele meu Zoltán totdeauna a aflat în mine ura împotriva lui Elemér. Odată mi-a zis chiar, să-i dau 100 fl. și el săvârșească pe Elemér în Someș.

— Când a fost aceasta?

— În Iunie anul trecut. I-am spus însă atunci, că mama și așa nu l'lasă pe Elemér să meargă la scândat, căci era bolnav. Tot Zoltán m'a întrebat apoi altădată, că nu am vr' un fel de otrăvă, ca prin aceasta să ucidă pe Elemér.

Presidential: Cum se poate? Doar d-ta însuși ai provocat și pe Lázár Moritz, înainte cu doi ani, ca să otrăvească pe Elemér?

— striga cu patimă. Și câtă sfortare mi-a trebuit spre a nu lipi gura mea de gura ei, atât de fragedă, rumenă și luminată de niște dăți mărunti ca zăpada.

Doar două zile m'am săbătut în nehotărre, nu pentru mine, cât pentru ea. N'as fi hotărât s'o fac nevasta mea, dar viața mea era în Europa, a ei într'acel colțisor al Africii, transplantată, mai mult ca sigur că n'ar fi fost fericită. Scurt, am pretextat o călătorie ce o aveam de făcut, făgăduind că mă voi reîntoarce, dar ferm hotărât, să nu mai pun piciorul pe acolo.

Și amintirea acestei mici aventuri îmi face și mai lugubru răboiul, în care două țări minuscule se apără în contra colosului Angliei. Zăresc ferma amicilor mei, văd pe bătrâne și pe tinerele femei părăsite pentru patrie, văd pe bătrânii K'sseles expunându-și generoși piepturile lor gloanțelor și proiectilelor Maxim, și revăd mai presus de toate privirea fermecătoare a iubitei mele. Ochii mi-se umplu de lacrimi, inima îmi bate cu greutate și numai ideea, că mama e bolnavă, mă oprește de a mă duce să-mi întâlnesc prietenii lângă Ladysmith sau Kimberley.

Papp Béla: Aceasta nu-l adevărat; tocmai el m'indemna să-l ucidem amândoi. . . În luna August i-am dat apoi lui Zoltán otrava (strychnină) și el mai întâi în bere, apoi într'un prună și a dat o lui Elemér. . . Faptul acesta Zoltán mie mi-l atribue, dar aceasta nu-l adevărat: Eu mă bucurasem împuse pe un om, de cât să-l sfârșesc într'un chip atât de miserabil, prin otrăvă.

Continuând, Papp Béla spune, că soția sa dintr'o scrisoare a descoperit planul lor, și dușsa l'a dojenit pentru asta foarte aspru, așa că el însuși voia să se sinucidă (?) de rușine în fața soției sale. Zoltán însă într'una îl amenința cu descoperirea planului la mama lor, dacă nu isprăvește odată cu Elemér. Astfel apoi s'a lăsat și el să folosească pe Zsoldics ca instrument la săvârșirea crimei. În două rânduri n'a reușit să-l ucidă pe Elemér, a treia oară însă s'a întâmplat.

Confrontat cu Zsoldics, Papp Béla neagă totul, la ceea ce Zsoldics îi replică: „Rușine să ți fie, Măria Ta, că mințesti înaintea legii!”

Papp Zoltán, agitat și cu glas tare, neagă a fi fost complice la asasinat și încarcă totul asupra lui Papp Béla, care i zicea, că Elemér trebuie să piară, fiindcă lui îi trebuie bani; cel ce are bani, are și Dumnezeu și are în buzunarul său și tribunalul.

Dacă are și el vr'o parte la crimă, aceasta a primit-o amenințat de fratele său Béla — zice Zoltán. După multe contradicții față cu fasionile de mai înainte, Zoltán mai spune, că Béla a mai vrut să ucidă pe Elemér și așa chip, ca să-l toarne cu petrol și să-l dea foc de viu.

Confrontați, ambii frați criminali se învinuiesc reciproc și rămân pe lângă mărturiile făcute.

A urmat ascultarea câtorva martori care fasionază agravant pentru acușai. —

Pertractarea continuă.

Grăul României.

Producția anuală, în mijlociu, a grăului se ridică la 20,000,000 chintale; din această cantitate se exportă în fiecare an, în mijlociu, 8,000,000 chintale metrice și anume, aproximativ 3,000,000 chintale în Belgia, 2,000,000 în Anglia, 1,250,000 în Germania și restul de peste 700,000 în Austro-Ungaria.

É interesant a spune aici, că grăul, care figurează ca exportat în Austro-Ungaria, este destinat aproape tot marilor mori din Ungaria, în scop d'a fi amestecat cu grăul ungureș și de a produce făinurile ușurești atât de bine cunoscute pe marile piețe internaționale. D. Alfred Smitsch Reischritter von Hohenb'um din Viena zice despre grăul din România: „Printre Statele balcanice, România ocupă primul rang în ceea-ce privește producerea grăului. Grăul românesc se arată pe toate piețele Europei centrale și occidentale; concurența lui a lăsturat de cea a grăului rusesc a contribuit mult pe piețele internaționale la scăderea cererii de grăuri ungurești. În comerțul cu făinurile de asemeni se întrebuințează în mod special grăul românesc...”

Faptul, că marii morari unguri apreciază atât de mult bunele calități ale grăului românesc spre a face făinuri superioare, și că el îl caută chiar în anii de supra-abundență de recoltă în Ungaria, are o importanță capitală. Înalta competiție tehnică a acestor mari industriali unguri și interesele economice care-i face să caute grănele române pentru morile lor este cea mai strălucită pledoarie în favoarea bunelor calități ale grăului românesc, — nimicind prin aceasta chiar toate ponegririle interesate asupra grănelor românești. De altfel, buna compoziție chimică a grănelor române justifică în mod amplu preferința ce li se dă și le pune alături cu cele mai bune grăne din lume. Comisariatul general al Expozițiunii române la Paris a dat cea mai mare importanță producătorilor de cereale, expunându-le sub forma atrăgătoare a două enorme cascade — embleme de abundență — din care în ona curge grăul român frumos, iar în alta porumbul, — așa zate amândouă în mijlocul tuturor mostrelor de cultură agricole ale țării și între informațiile necesare date de hărți, statistice și analize agricole. Ele vor fi astfel la îndemâna străinilor și vor dovedi cu prisos calitățile produselor agricole ale României.

Noutăți

Arad, 23 Mai 1900.

Control. Vicișpanul comitatului Aradului, Dr. Dálnoky a controlat erl oficiul și judecebi cassa fibriatului din B. Sebiș. Toate s'au găsit în cea mai mare ordine.

Contesa Lónyay, fosta văduvă arhiducesă, după cum spun zărele maghiare, e pe cale de a se împăca cu părintii săi, cari, se știe, în arma mărișului ei cu contele Lónyay, i au luat și dreptul să se mai întituleze „alteță regală”. Împăcarea se face în urma intervenirii sfântului părinte dela Roma.

Noie învățătoare române. După cum se anunță din Sibiu, la preparandia de fete, ce stă sub conducerea călugărițelor misericordiane de acolo, anul acesta au absolvat cursul ultim (al IV-lea) 29 eleve, între cari sunt și două române: Eugenia Baroși, Cornelia și Maria Muciu și Aurelia Stoica. Examenul de calificare îl vor avea în luna Iunie.

Student, nu glumă. O veste foarte tristă pentru viața școlară maghiară sosește din Seghedin. Pe temeiul unui ordin ministerial, doi studenți: Podlussányi Kálmán (în clasa VI) și Szűcs Lajos (în clasa V) de la gimnaziul superior catolic din Seghedin — au fost eliminați atât din numitul gimnaziu, cât și din toate institutiile medii din Ungaria — pentru crima de furturi.

Nou preot. Duminecă, în 13 Mai, a fost ales paroch în comuna Măgina (tractul Albei Iulie) dl Candin Suciu, cu totalitatea voturilor.

Aniversarea luptei de la Aspern. Luni, în 21 I. c. n., regimentul 60 de infanterie din Agria a sărbătorit acolo în chip solemn a 91-a aniversare a luptei de la Aspern. Se știe, că la 21 Mai 1809 acest regiment, condus de arhiducele Carol, cu mult eroism a fugărit pe Franczii lui Napoleon I, din satul Aspern și a dus la biruință steagul austro-ungar.

Inaugurarea pavilionului român la expoziția din Paris s'a făcut Vineri, în 18 Mai st. n. în prezența personalului superior al expoziției, și membrilor corpului diplomatic, a comisarilor generalii străini și a notabilităților coloniei române. Dl Dem. Olănescu, comisarul general al României, a bineventat pe numeroșii invitați. El a declarat, că România a ținut să figureze la expoziția din 1900, pentru a se instrui și pentru a dovedi celorlalte popore, că este o țară cu viitor. După discursul d-lui Olănescu, invitații au vizitat diferitele secțiuni ale pavilionului, cari sunt foarte interesante. Între invitați a fost și comisarul general al expozițiunii generale, d-l Picard. Vizita pavilionului a durat mai mult de două ore. Diferitele secțiuni, în deosebi aceea a belle-arte, unde se află comora dela Petrossa, a fost mult admirată de invitați. Secțiunea rezervată produselor solului și a subsolului asemenea a atras atențiunea specială a reprezentanților puterilor străine și a comisarilor generalii străini. Mult admirată a fost și evangelia pictată de M. Sa Regina. La 3 ore d. a un lunch a fost oferit în restaurantul român de d-l Olănescu personalului superior al expoziției. Aici cânta muzica română a lui Pădureanu. Serviciul a fost splendid; l'au făcut chelneri în live albastră cu nastur și galoane aurite și de fete îmbrăcate în pitorescul costum românesc. — Președintele Republicei, d-l Loubat, și-a manifestat înalta sa mulțumire față de comisarul general al guvernului român, Olănescu, punându-i la dispoziție loja sa presidentială dela operă pentru reprezentanții „Romeo și Julietta”.

Necrolog. În Siria a încetat din viață funcționarul dela judecătorie, Ioan Santo, în vârstă de 63 ani. Decedatul, care era Român, se bucura de simpatia tuturor conșătenilor săi. Fie l'ferina ușoară.

Osândiți la temniță pe viață au fost de tribunalul din Kecskemét (încă în Februarie): Sáfrány László și Fekecs Béni din

comuna Ó-Kecseke, pentru crima de omor. Causa s'a desbătut erl și la Curie, care a aprobat sentința tribunalului.

Milă împărătească. Teranul Barna, care a dat la 1850 peste coroana ungară, ascunsă în pământ, lângă Orșova, de Kosuth, trăia în ultimii ani în mare miserie. Bătrânul, acum în vârstă de 74 ani, s'a adresat M. Sale Monarchului, care printro rezoluție i-a și făcut o pensie anuală de 500 coroane.

Grovă cu vârsări de sânge în Berlin. De câteva zile oamenii aplicați la oficiul tramvaiului din Berlin s'au pus în grovă, care de Duminecă înceoace s'a prefăcut în tulburări sângeroase. Greviștilor li-s'a alăturat și popor mult, astfel, că între tulburătorii și poliție, care a folosit arma, s'au produs lupte crâncene de strade. Până acum au căzut și morți și o mare mulțime de răniți. În unele părți ale orașului a trebuit să intervină și miliția.

Opera maghiară își are nou director în persoana lui Mészáros Imre, pe care Dumineca trecută intendental, contele Keglevich, l-a introdus în funcție și l'a presintat personalului Operei.

Despre moartea generalului Villebois. Diferite știri se lansează și acum despre moartea viteazului general Villebois Mareuil, care, ca Francez — cum se știe — se dusese cu mai mulți francezi să lupte alături cu Burii pentru libertatea acestora. Acum un soldat francez, prins în lupta dela Bo-hof și deportat în insula Sfta-Elena, a trimis unei foi franceze o scrisoare, în care dă amănunte despre moartea viteazului general. Eată, între altele, ce scrie soldatul prizonier:

„600 soldați bine 'narmați a surprins deodată pe legionarii francezi, duși în răstăcire. Puștile nu le-am putut folosi, căci țevile lor erau deja ferbiți. În focurile cele mai vehemente din partea Englezilor, un căpitan englez pornise drept spre generalul nostru. Acesta îl ținu, și căpitanul căzu mort pe locul saturat de sânge. Îl nimerise oblu în față. Situația noastră era foarte critică. Rândurile noastre erau răsrite nu numai de focurile puștilor engleze, dar și de bolovanii de stânci, ce din munți se rostogolau asupra noastră. Din toate părțile gemete și vaiete sălbatice ne răsunau în urechi. Un soldat francez, anume Franc, nimerit de un glonț în cap, căzând la pământ exclamă: Cu mine s'a isprăvit, d-le general! Trăiască Franția! — Rana nu-l era tocmai primejdioasă; glonțul îi trecuse prin ochi și-l egise prin urechie. Se sculă earăși, dar un nou glonț îl nimeri în umăr și-l egă prin spate. — Un prieten al meu, Bardin, care era rănit la brațul drept, îi strigă deodată generalului de lângă noi: „D-le general! Lucrul nostru ți-a greșit ținta: suntem impresurați din toate părțile; ar fi inutil să continuăm această luptă inegală, cu jertfirea atâtor vieți de om. — Să capitulăm, d-le general!”

„Așa crezi?” — răspunse generalul. — „Bine, dacă așa trebuie să fie, capitulăm”. — Încă oblu stând ca un paltin, scoase din buzunar năframa și abia începuse s'o flutare puțin în aer, când în aceeași clipită și din nemijlocită apropiere, auzirăm o detunătură și generalul Villebois Mareuil căzu mort la pământ.

Mai mulți înși ne apropiară de densusul, pe când ceilalți arborau năfrămile în fața dușmanilor. În partea din dreapta a popului, generalul nostru primise o rană adâncă, din care sângele ținea în clocote. La girul lui de grabă se formă un lac de sânge. Eu mă plecai spre cadavrul lui cald încă și plângând cu amar îl sărutai pe frunte. . .

ULTIME STIRI.

Viena, 22 Mai. La alegerile pentru consiliul comunal au reușit aproape în toate părți antisemiții.

Paris, 22 Mai. Naționalii au atacat azi cu violență în Camera guvernul, căruia majoritatea republicană i-a votat încredere.

ULTIM CUVENT.

În drumul de fer clasa III-a:
Conductorul: Biletul, mă rog. . .
Țiganul: Biletul? . . . (se cuată prin stn).
Conductorul: Ce, n'ai bilet? . . .
Țiganul: De! . . . Nu prea am! . . .

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respnz.: Ioan Russu Șirlianu.

Doze cărțile n-au sosit la redacție: 1. „Cântecul lui Adam când l'au scos din rai și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâia- dată date în tipar”. 2. „Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusei, o povestire foarte frumoasă în versuri păstrată din bătrâni”.

Manuscrisele originale ale ambelor cărțile se află la Academia-Română din București, dăruite de editorul. — Au apărut de curând amândouă în editura „Librăriei Ciurcu în Brașov”, de unde se pot comanda cu 12 cr. exemplarul.

„Noua Revistă Română”, pentru politică, literatură, știință și artă, a apărut Nr. 9 de la 1 Maiu cu următorul cuprins:

— Vechile partide și noile grupări politice II. Partidul conservator. — V. R. Piekarsky, Universitățile populare. I. Aureliu Candrea: Elementele române în limbile slavice; Okonski: — El și Ea. (nuvelă). Zamfir C. Arbore: Românii, întemeietorii al civilizațiunii în Rusia. — Colonel P. V. Năsturel: Contribuțiunile la istoria Bucureștilor; C. Crupenski: „Amintirile” Regelui Românii.

I. A. Candrea-Hencht: Cours complet de grammaire roumaine; C. Xenii: Opiniunea publică; Stefan Braborescu: Din romanul unei vieți (nuvele); Simeon Fl. Marian: Poesii populare despre Avram Iancu.

O privire asupra literaturii ruse din secolul al nou-șprezecelea, de Gh. Madan. — Aprecierile presei străine asupra pescărilor. — Viitorul Ungariei pe temeiul unei noue plasări naționale. — Pictorul Munkacsy. — Procesele „Tribunei” pentru Avram Iancu. — O nouă crisă.

Profil bizantin (poesie) de D. Karr. — Circumstanțe atenuante, de I. D. Manolache. — Lume și poet (poesie) de Ioan Scurtu. — Lori (poesie) de Eug. Ștefănescu. — Cuvinte din popor (vorba „teșeș”) de C. I. V. Severin. — Severin. — Tristia (poesie) de Dumitru Timiraș. — Lianei (poesie) de A. Zamfirescu.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasile Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia lui Vasile Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la **Librăria editoare Ciurcu în Brașov**, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni s'au trimis următoarele două cărțile: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățator Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (fieri). Se poate procura dela autor în B. Lippa. — „Povestiri și anedote populare”, de Domițiu Dogariu, inv. dir. la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară”, edată de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 fieri și se poate procura dela numita tipografia.

„Foaia Pedagogică”, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcția dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 5 (din Maiu) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare). — Modele de lecțiuni: Cumpenele și Cântarul, Două lecții din fizică pentru anul al V-lea, de Dr. Ioan Stroia. — Aprecieri importante la dotatia și poziția actuală a învățatorului român, de Iosif Velcean, Inv. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor noștri.

Tipografia „Tribuna Poporului”
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă	Cărți, Broșuri	Orice tipărituri.
Invitări la nuntă,	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate prețuri!!

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (10J chilograme).

Prețurile dela 18 Maiu n. In Arad:

Grăul cel mai bun . . .	cor. 7.20—7.50.
Cucuruz	5.20—5.40.
Săcară	5.50—5.70.
Orz	5.40—5.08.
Ovės	4.40—4.60.

Cursul pieții din Arad.

Hartle-moneta română	Cump. n.	9.48	vând	9.72
Lire turești		18.90		19.—
Imperial (15 R. aur)		196.—		19.—
Ruble rusești 100 à		5.58		5.85
Galbeni		9.48		9.85
Napoleon-d'or		53.50		58.96
100 Marce germane		11.90		12.50
Livre sterling				

Spirit: 25 Aprilie

Spirit rafinat; cu toptanu	115—
” „ cu micu	118.—
” brut cu toptanu	113.—
” „ cu mic	116.—

Porci: (Pieța Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p. kg.
tineri 320—390 „	55—56. „ „
” 250—320 „	54—55. „ „
” până 250 „	54—56. „ „
mijlocii 240—260 „	— — — — „ „

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului”

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul	— — — — —	cor. —.60 fil.
2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	— — — — —	” 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	” 2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	” —.80 „
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Pacățianu, prețul	— — — — —	” 2.— „
6.) „Principiile politice”, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Pacățianu — prețul	— — — — —	” 4.— „
7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	” 2.50 „
8.) „Războiul pentru neatârare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	— — — — —	” 1.20 „
Prețul „Coroanei”	— — — — —	” 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truția — prețul	— — — — —	” 1.— „
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	” 1.— „
11.) „Teoria Dramei” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	” 3.60 „
12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	” 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț.	— — — — —	” 5.— „
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul, preț	— — — — —	” 1.50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	— — — — —	” 1.20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Ștefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.		

La comanda să se mai adauge de fiecare op 10 fieri spese postale.

„Tipografia Tribuna Poporului” Aurel Popoviciu Barcianu